

STSJ de Castella-la Manxa de 23 de juny de 2016, recurs 888/2016

*Incapacitat permanent total: treballador que pateix un accident laboral en aixecar una càrrega, el que deriva en una hèrnia inguinal (accés al text de la sentència)*

**Un treballador, especialista en activitats forestals, va patir un accident de treball** en aixecar una càrrega, i va ser intervingut quirúrgicament d'una hèrnia inguinal en dues ocasions. Les dolences van ser qualificades per l'Equip de valoració d'incapacitats com a lesions permanents no invalidants. Tanmateix, els serveis de prevenció de la Mútua van determinar, en dos exàmens mèdics consecutius, que el treballador no era apte per al lloc de treball que venia exercint de prevenció i extinció d'incendis forestals, raó per la qual el seu contracte va ser extingit per causes objectives (ineptitud sobrevinguda de l'art. 52.a ET).

El treballador reclama que la seva situació sigui declarada com a incapacitat permanent absoluta o, en defecte d'això, total. **El TSJ el declara en situació d'incapacitat permanent total**, basant-se en els arguments següents:

- La LGSS defineix la incapacitat permanent absoluta com aquella que inhabilita per complet per a tota professió o ofici. Per tant, aquest grau d'incapacitat suposa la impotència per a l'exercici útil de qualsevol activitat per lleugera o sedentària que sigui, així com la inhabilitat per a tota possible activitat dins de l'àmplia gamma de tasques laborals, per la qual cosa implica no poder realitzar cap esforç, ni tan sols un treball sedentari.
- En canvi, **la LGSS defineix la incapacitat permanent total per a la professió habitual com aquella que inhabilita el treballador per a la realització de totes o les més importants tasques d'aquesta professió, sempre que pugui dedicar-se a una altra de diferent**. Així doncs, aquest grau incapacitant exigeix dos requisits: a) el seu caràcter professional, és a dir, que s'ha de valorar, més que el tipus i la naturalesa dels mals que pateix el treballador, la seva incidència sobre les tasques pròpies del seu ofici o professió amb la consegüent efectiva reducció de la capacitat de guany; i, b) el seu caràcter permanent, que significa que les seqüeles són objectivament definitives i sense possibilitat mèdica de recuperació.

Així mateix, la professió habitual no es defineix en funció del concret lloc de treball que s'ocupava, ni en atenció a la delimitació formal del grup professional, sinó en atenció a l'àmbit de funcions a les quals es refereix el tipus de treball que es realitza o pot realitzar-se dins de la mobilitat funcional, havent-se de tenir en compte totes les funcions que integren objectivament la professió.

- En aquest supòsit **s'evidencia que l'afectat no pot realitzar les tasques fonamentals de la seva professió habitual de treballador de prevenció i extinció d'incendis forestals, circumstància que ve avalada pels serveis mèdics de prevenció de l'empresa per a la qual treballava**, en presentar limitació funcional per a activitats que requereixin tasques de càrrega de pes, però sí podria realitzar altres activitats de caràcter lleuger i sedentari. En conseqüència, la situació ha de qualificar-se com una incapacitat permanent total, però no absoluta.